

ביצה ט

אבוה דשמואל	רבה	שחט צפור מערב יום טוב
	אין מכסין אותו ביום טוב	גלגל עיסה מערב יום טוב
אין מפריש ממנה חלתה ביום טוב	מפריש ממנה חלתה ביום טוב	

הצעה: לימא פליגא דשמואל אדאבוה? דאמר שמואל: חלת חוצה לארץ אוכל והולך ואחר כך מפריש!
דחייה: אמר רבא: מי לא מודה שמואל שאם קרא עליה שם שאסורה לזרים?

בית שמאי	בית הלל
אין מוליכין את הסולם משוכך לשובך אבל מטהו מחלון לחלון	מתיירין

רשות הרבים	רשות היחיד	נוסח 1 – רב חנן בר אמי
מחלוקת	מותר	
בית שמאי – להטיח גגו	בית הלל – שובכו מוכיח	קושי: והא אמר רב יהודה אמר רב: כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין - אפילו בחדרי חדרים אסור! תירוצ: תנאי היא, דתניא: שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם, רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין.
אסור	מחלוקת	נוסח 2 – רב חנן בר אמי
	בית שמאי סוברים כרב יהודה אמר רב בית הלל לא סוברים כרב יהודה אמר רב	
	קושי: לימא רב דאמר כבית שמאי? תירוצ: תנאי היא, דתניא: שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם, רבי אליעזר ורבי שמעון אוסרין.	

נוסח אחר של המחלוקת במשנה שמופיע בברייתא: מתניתין דלא כי האי תנא. דתניא,

מחזירין	מוליכין	
מחלוקת	מותר לדברי הכל	רבי שמעון בן אלעזר
בסולם של עליה דברי הכל אסור	בסולם של שוכך לדברי הכל מותר	רבי יהודה
	מטהו מחלון לחלון	רבי דוסא
	אף מדדין בו	אחרים אומרים משום רבי דוסא

מעשה: בני רבי חייא נפוק לקרייתא. כי אתו אמר להו אבוהון: כלום מעשה בא לידכם? אמרו לו: סולם בא לדינו, והתרנוהו. אמר להם: צאו ואסרו מה שהתרתם

מדיקא אמר רבי יהודה בסולם של עליה לא פליגי - מכלל דתנא קמא סבר פליגי.	בני ר' חייא התירו כי חשבו
ולא היא, רבי יהודה טעמיה דתנא קמא קא מפרש	הסיבה שטעו

חיזוק מניסוח המשנה לר' חייא: ממאי - מדקתני: **מוליכין את הסולם משוכך לשובך**. ואי סלקא דעתך בסולם של עליה פליגי, האי מוליכין את הסולם משוכך לשובך? מוליכין את הסולם לשובך מבעי ליה! אלא לאו הכי קאמר: של שוכך - אין, של עליה - לא.
הסבר מה חשבו בני ר' חייא לעומתן: ואידך: מי קתני סולם של שוכך? משוכך לשובך קתני, ואפילו לכמה שוככין.

המעשה לפי נוסח אחר: אמרו לו: הטוי סולם של עליה בא לדינו, והתרנוהו. אמר להם: צאו ואסרו מה שהתרתם.

מאי דקא אסר תנא קמא - קא שרי רבי דוסא (להשתמש בסולם של עליה להטות)	בני ר' חייא התירו כי חשבו
ולא היא, מאי דקא שרי תנא קמא - קא אסר רבי דוסא (הוא מתייחס לסולם של שוכך)	הסיבה שטעו